

Tre konstnärer, tre energier

Gissningsvis är det inte yttre, konstnärliga likheter som fått Pontus Carle, Hans Frode och Mats Pehrson att dela utrymme på NP 33.

KONST

HANS FRODE, MATS PEHRSON OCH PONTUS CARLE

Måleri och grafik
Galleri Sander/NP33
Utställningen pågår till och med 18 januari 2014

Det finns några erfarenhetsmässiga beröringspunkter och alla tre har tidvis vistats i New York, men när det gäller uttrycksätten är skillnaderna stora. Utställningen omfattar drygt hundratal verk och det kunde lätt ha blivit övermäktigt om inte variationsrikedomen och kontrasterna var så stora. I stället får man ny energi när man går från den ena konstnärskapet till det andra.

Starkaste intrycket gör Hans Frode som ställer ut tredimensionella målningar som innehåller inslag av neon. Motiven är ofta stilleben och han har målat på glas, vilket ger målningarna en sug-

gestiv och smått surrealistisk lyster. Han använder också äldre ofta förgyllda ramar och det bidrar till ett helhetsintryck som förlägger hans verk i ett gränsland mellan måleri och skulptur. Hans Frode är inte den mest finstämda av konstnärerna på NP 33, men han är djärv och direkt på ett sätt som berör.

Ett verk som *Cochineal* föreställer ett av Columbus skepp på väg mot den nya världen. Havet är blodrött och veckat som en svepning, himlen vibrerar i grönt och månen lyser smörgul. I förgrunden har han placerat en glaskropp som föreställer en fisk och den skimrar i neon.

Det borde inte fungera, men övertygar mirakulöst nog genom att Hans Frode lyckas balansera intensitet och en lite gåtfull distans.

Mats Pehrsons målningar präglas genomgående av ett mer inåtvänt och reflekterande drag, men han växlar tempo mellan olika verk och om det finns en närvaro i hans collage så avtar den i målningarna.

Han har fångat stadsmiljöer i New York och man skymtar Brooklyn bridge och andra välkända orienteringspunkter, men intressantast blir det när stadsrummet anonymise-

Pontus Carles målning *Etoile*.

ras och får karaktären av stora tommytor.

Människorna som rör sig över dessa gör det med sina egna skuggor i släptåget, men är också insvepta i kokonger av tystnad. Det gäller de sammanbitna gestalterna i *Marching guys* in suits som tar sig fram likt soldater. Målet förefaller oklart, men de tycks blicka mot något som liknar en blå hägring som ligger mellan dem och mörkret som tar vid längre fram. Det är möjligt att Mats

Perhrson bara lockats av de bildmässiga möjligheterna, men samtidigt väcks misstanken att han också varit ute efter att skildra de existentiella friktioner som livet i en metropol kan betyda. I en målning rör sig ett antal människor över ett rutigt torg och det är svårt att värja sig mot tanken att det är pjäser som flyttas över ett schackbräde.

På ena kortväggen i Stora galleriet på NP33 hänger

Ramar, glas och neon. Hans Froles målning heter *Kaze*.

hans tid i New York som varade från 1980 och tio år framåt. Men hans målningar uppmanar framför allt en betraktare att bli aktiv och skapa ett sammanhang av de till synes mångtydiga tecken som han lämnat på duken.

På utställningen visar han närmare 40 verk och bland dessa finns också ett i keramik. Det heter *I fyra delar* och har ett naivistiskt tilltal, som ger intryck av något ursprungligt och välgörande enkelt.

PAULI OLAVI
KUIVANEN

Reporter
011-200 173
pok@nt.se

Pontus Carles målning *Etoile*. Mot svart botten har han tecknat olika element som inte tycks ha någon inbördes ordning, men den är livfull och rytmisk på ett sätt som är svårt att bortse från. Man blir helt enkelt på bra humör av det temperament som målningen utstrålar, men samtidigt berör den något avgörande.

I hans verk hittar man spår som påminner om graffiti och annan gatukonst - möjligen spår av